

TYGODNIK SALWATORSKI

26.03.2017 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 13 (1161) ● Rok 24

IDŹCIE I GŁOŚCIE

***"Ciebie dziś za Patronkę i Królową obieram,
Wielka Boga Człowieka Matko,
Najświętsza Dziewico"***

1 kwietnia 1656 roku Król Jan Kazimierz

W numerze:

- Wielkopostne Kościoły Stacyjne • Kazania pasyjne – Salwator 2017 cz. III •
- 361 rocznica lwowskich ślubów króla Jana Kazimierza • Akcja Krwiodawstwa •
- Prace konserwatorskie na terenie Parafii • Psychomanipulacja a Sekty
- Bł. Józefata Michalina Hordaszewska (1869 – 1919) •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Mikołaj[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Mikołaj, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Dziś czwarta niedziela Wielkiego Postu. Kazanie pasyjne księdza Mikołaja, zamieszczone w tym numerze, przenosi nas do pałacu Piłata. Słowa kapłana, wzmianki Ewangelii i obraz Tintoretta uruchamiają wyobraźnię. Widzimy Piłata, przekonanego o niewinności Chrystusa, lecz wahającego się, niezdolnego do podjęcia odważnej decyzji zgodnej z własnym sumieniem. Kilkakrotnie próbuje ocalić Chrystusa, odwołując się do tłumu i oczekując z jego strony wsparcia. Jednak okrzyki „ukrzyżuj Go” skutecznie paraliżują jego wolę. Wybiera symboliczny gest – umywa ręce. Czytając ten tekst zastanawiałem się jak często w naszym codziennym życiu „umywamy ręce”, zgadzając się milcząco na działania niezgodne z naszym sumieniem. Motywy są te same jak przed dwudziestoma wiekami; strach przed reakcją tłumu, obawa przed namiestnikiem i utratą swej pozycji. Zachęcam do refleksji i polecam kolejne Gorzkie Żale dziś o godzinie 18 tej.

Ważnym wydarzeniem, na które chciałbym zwrócić uwagę czytelników, jest rocznica Ślubów Lwowskich Króla Jana Kazimierza, oddających Polskę pod opiekę Matki Bożej i uznających ją za Królową Korony Polskiej. W niezwykle dramatycznych latach XVII wieku można je uznać za początek narodowego kultu maryjnego. Opieka Maryi pozwoliła przetrwać trudne lata, ale nie uwolniła nas od niegodziwości i wad. Zdrady, chciwość, prywata i żądza władzy, komplikowała naszą historię i doprowadziła do rozbiorów Polski i wielu tragedii narodowych.

Chciałbym, aby tegoroczny Wielki Post i modlitwa oraz wsparcie Matki Bożej w stulecie objawień fatimskich pomogły nam wyzwolić się z tych wad.

Sprawozdanie ze spotkania w Klubie Seniora z psychologiem panią Katarzyną Zabdyr, przedstawicielką Dominikańskiego Centrum Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach, pokazuje, jak łatwo możemy zostać poddani psychomanipulacji i uzależnieniu od innych oraz pozbawieni możliwości kierowania własnym życiem. Wiedza ta jest szczególnie ważna w okresie wakacyjnym, podczas którego uaktywniają się różnego rodzaju sekty, poszukując i werbując nowych członków.

W kolejnym numerze Tygodnika, w drugiej części sprawozdania z tego bardzo interesującego spotkania, przedstawimy możliwości rozpoznania, czy ktoś nie został wciągnięty do sekty i jak można mu pomóc uwolnić się od jej wpływu.

Zamieszczamy informację o Akcji Krwiodawstwa, zorganizowanej przez Parafialną Radę Duszpasterską, a także o kolejnych pracach remontowych różnych obiektów parafialnych.

Zamieszczamy listę i miejsca spotkań w kolejnych kościołach stacyjnych w nadchodzącym tygodniu.

Redaktor prowadzący
Andrzej Skrzyński

Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa oczami artystów

Kazania pasyjne – Salwator 2017. Cz. III

3. Chrystus przed Piłatem, Tintoretto

Cóż to jest prawda? (J 18,38) – zapyta namiestnik Judei, Poncjusz Piłat, podczas przesłuchania Jezusa. Nie usłyszy jednak odpowiedzi, ale też – jak się wydaje – wcale nie będzie jej oczekiwał. Być może będzie się jedynie wahał. To słowo, – „wahanie” – zapewne najlepiej opisuje postawę Piłata, tak jak nam ją prezentuje 18. i 19. rozdział Janowej Ewangelii.

Najpierw wahanie w stosunku do samego przedmiotu oskarżenia, czyli rzekomego podawania się za Króla Żydowskiego. Namiestnik pyta o to Chrystusa, ale On nie udziela mu prostej odpowiedzi. Raczej tłumaczy, czym jest Jego Królestwo. O wątpliwościach towarzyszących Piłatowi świadczy fakt, iż choć ostatecznie słyszy od Jezusa odpowiedź twierdzącą (co zgadzałyby się z tezą oskarżycieli), jednak wychodzi do zgromadzonych na zewnątrz i mówi: Ja nie znajduję w Nim żadnej winy.

Żydzi jednak protestują. Piłat wiedząc, że na śmierci Oskarżonego najbardziej zależy zazdrośnym faryzeuszom, proponuje zgromadzonemu ludowi, że zwolni Jezusa, korzystając ze zwyczaju związanego ze świętem Paschy. I tu pojawia się kolejny powód do wahania. Tłum zamiast „Króla Żydowskiego”, chce zwolnienia pospolitego przestępcy, Barabasa. Namiestnik zostaje zbity z tropu, który wydawał się pewny.

Sięga po jeszcze jedno narzędzie. Chcąc wzbudzić poczucie litości, nakazuje wymierzenie Pojmanemu kary biczenia. Żołnierze dokładają od siebie coś jeszcze: zarzucają na ramiona Jezusa czerwoną szmatę imitującą płaszcz królewski oraz wciskają Mu na głowę coś na kształt korony. Wówczas padają znamienne słowa: Oto człowiek. Ku zdziwieniu Piłata, tłum woła: Ukrzyżuj Go! Nie tego mógł się spodziewać. I znów pojawia się wahanie.

Po raz kolejny namiestnik wchodzi do pretorium i – gdy Jezus nie odpowiada na jego pytanie – odwołuje się do swojej władzy. Słyszy na to, że jego władza jest tylko chwilowa. Ale Przesłuchiwany ani nie kwestionuje władzy Piłata, ani nie próbuje bronić siebie. I tu wahania dochodzą do szczytu. Jan notuje: odtąd Piłat starał się Go uwolnić. Ale krzyk tłumu narasta. Zwolennicy śmierci Jezusa powołują się na ostateczny argument: Jeśli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Wahający się namiestnik jeszcze dwukrotnie spróbuje dialogować z tłumem, ale ostatecznie skapitułuje. Zażąda misy i umyje ręce.

I oto ma miejsce paradoks: Piłat pozwala zabić człowieka, którego sam uznał za niewinnego. Spróbujmy zatrzymać w tym miejscu naszą refleksję; nie zakończyć, ale właśnie zatrzymać, jak gdyby włączyć pauzę w odtwarzanym filmie. Scena umycia rąk przez namiestnika Judei była tematem obrazów sporej grupy artystów. Pośród nich znajduje się Jacopo Robusti, zwany Tintoretto, a samo dzieło datowane jest na rok 1567. Jest to obraz olejny namalowany na płótnie jako część dekoracji wnętrza Scuola di

San Rocco, siedziby weneckiego bractwa św. Rocha. Wszystkie elementy malarskie i kompozycyjne tego dzieła podporządkowane są zasadniczej dominancie, jaką stanowi postać Chrystusa, skąpana w biele, świetlista niemal nadnaturalnie. Scenę umiejscawia autor, zgodnie z Janowym zapisem, na zewnątrz siedziby Piłata, czyli przed wejściem do pretorium, ukazany w formach klasycznej architektury. Szata Jezusa to nie jego własność. To szyderczy prezent od króla Heroda Antypasa. Krótkie przesłuchanie u Heroda tak opisuje św. Łukasz: Na widok Jezusa Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, ponieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jaki znak, zdziałany przez Niego. Zasypał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. (...) Wówczas wzgardził Nim Herod wraz ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał ubrać Go w lśniący płaszcz i odesłał do Piłata. (Łk 23,8-11).

Ta grzecznościowa wymiana więźnia jest kolejnym świadectwem wahań Poncjusza Piłata. Dowiedziawszy się, że Jezus pochodzi z Galilei, odesłał Go przed oblicze zarządcy tej prowincji, zapewne mając nadzieję, że to Herod zadecyduje o Jego losie. Tak się jednak nie stało. Można jedynie mówić o pozytywnych skutkach dyplomatycznych tego wy-

darzenia. Wspomina o nich również Łukasz Ewangelista, pisząc, iż od tego dnia Herod i Piłat stali się przyjaciółmi.

Piłatowi zatem nie udało się uciec od odpowiedzialności za skazanie Galilejczyka, w związku z czym sam gest obmycia rąk staje się jedynie symbolem oportunisty. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że Żydzi, szczególnie zaś faryzeusze, lubowali się w dokonywaniu rytualnych obmyć, powołując się przy tym na przepisy Prawa. Z kolei Jezus wielokrotnie krytykował powierzchowność tego gestu i hipokryzję tych, którzy chcieli ukryć pod nim nieszczerłość intencji.

Piłat ukazany przez Robustiego, podczas wykonywania tej czynności wcale nie patrzy na Jezusa, głowę ma odwróconą. Jak już wspominałem, płótno to jest jednym z wielu obrazów stanowiących program ikonograficzny siedziby Bractwa św. Rocha. W jednej z sal znajdują się trzy sąsiadujące ze sobą obrazy zdobiące ścianę wejściową: omawiany „Chrystus przed Piłatem”, „Ecce Homo” oraz „Droga na Kalwarię”. W drugim z wymienionych dzieł w identyczny sposób malarz pokazał Piłata. Wskazuje on na Oskarżonego, ale nie spogląda w Jego stronę. Symboliczne znaczenie tego gestu nie wymaga się zbytniego komentarza. Jak można bowiem ze spokojem spojrzeć w twarz kogoś, kogo wydało się na okrutną śmierć przez ukrzyżowanie, skoro wyrok zapadł pod presją tłumu, wbrew własnej woli? Czyż i my nie znamy tego uczucia, które towarzyszy nam, gdy postąpimy wobec kogoś zdradziecko, haniebnie, nieuczciwie. Instynktownie odwracamy twarz; wolimy, żeby wzrok pokrzywdzonego nie spotkał się z naszym, słusznie przeczuwając, że byłby dla nas nie do zniesienia. Doświadczył tego Piotr w chwilę po zaparciu się Jezusa. Kiedy wzrok prowadzonego przez strażników Mistrza padł na apostoła, ten wybuchnął płaczem.

Ale zamysł Tontoretta w odniesieniu do postawy Piłata jest bardziej skomplikowany. Nie chodzi tu tylko o odwrócenie się od Chrystusa. Namiestnik jednak przecież na coś patrzy, a właściwie na kogoś. Na obrazie przedstawił artysta jedną zagadkową postać. Na pierwszym planie z prawej strony umieścił mężczyznę w turbanie przypominającym nakrycia głowy szesnastowiecznych dygnitarzy tureckich. Spojrzenie w jego stronę właśnie w momencie wydawania wyroku można zinterpretować jako konsultowanie z nim podejmowanej decyzji. „Tintoretto malował swój obraz w roku 1567. Jego ojczysta Wenecja była wówczas bardzo zagrożona przez potężne państwo Turków osmańskich. Wenecja swą potęgę opierała na handlu we wschodniej części Morza Śródziemnego. Tymczasem weneckie posiadłości padały jedna po drugiej pod ciosami Turków, a wojowniczy muzułmanie zapowiadali nawet inwazję na Italię. (...) W 1570 Turcja odebrała Wenecji Cypr. (...) Pont, z którego pochodził Piłat, leży w północno-wschodniej części Azji Mniejszej, która w XVI wieku należała już do Turcji. Dlatego skojarzenie z aktualną sytuacją polityczną nikogo w Wenecji nie zdziwiło” (Jezus według mistrzów, red. Elżbieta Olczak).

Raz jeszcze spoglądamy na centralne postaci obrazu. Są nimi bez wątpienia Chrystus oraz Piłat, lecz ze względu na odwróconą głowę tego drugiego, malarz wprowadza na scenę także owego tajemniczego tureckiego dygnitarza. Musi zwracać uwagę fakt, iż myśli zajmujące głowę Piłata nie biegną w stronę jaśniejszego blaskiem Jezusa z Nazaretu, który stoi przed nim na wyciągnięcie ręki. Głowę namiestnika zaprzatają inne myśli, obawy, wahania. ... Właśnie, znów wahania. Jakby sprawa Oskarżonego działa się gdzieś na boku, na marginesie ważnych spraw. W końcu to tylko jakiś Człowiek oskarżony o nazywanie się Synem Bożym, jak wielu innych przed Nim. To jedna z wielu spraw sądowych do rozstrzygnięcia. Nie warto poświęcać jej zbytniej uwagi.

Jakże to bliskie temu, co dzieje się i w naszym życiu. Nie tylko ludzie niewierzący w Chrystusa, ale i ci, którzy zwą się chrześcijanami, odwołują się do podobnych argumentów: „Wiara wiarą, ale człowiek musi żyć, mam ważniejsze sprawy, nie mam czasu, bo tyle spraw na głowie. Wierzę, ale rozumie ksiądz, takie czasy...”. I choć Chrystus stoi w centrum tego zagadkowego obrazu, to wszystko, co ważne jak gdyby dzieje się poza Nim samym, jakby Go tu nie było, jakby nikogo nie interesował ten wyrok wydany na Niewinnym...

Tylko oko wnikliwego widza może dostrzec, że jednak tak nie jest. Jest na tym płótnie ukazany ktoś, kogo ta sprawa sądowa bardzo osobiście dotyczy, choć nie ma prawie w ogóle wpływu na jej bieg. W lewym górnym rogu przedstawienia, na balkonie, widzimy ledwie zarysowane dwie postacie oparte o balustradę z twarzami zwróconymi ku sobie, jak podczas rozmowy. Jedna z nich wygląda jak żołnierz cesarstwa, w charakterystycznym dla legionisty pancerzu. Druga to bez wątpienia kobieta, o czym świadczy nakrycie głowy. Tekstem biblijnym pomocnym w identyfikacji tych osób może być 19. werset 27. rozdziału Ewangelii według św. Mateusza. Opisując przesłuchanie Jezusa przez Piłata, dodaje autor biblijny niejako na marginesie: A gdy on odbywał przewód sądowy, żona jego przysłała mu ostrzeżenie: «Nie miej nic do czynienia z tym Sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacierpiałam się z Jego powodu». Claudia Procula, takie imię nosić miała żona rzymskiego prefekta Judei, której postać Tintoretto przedstawił tak, jak gdyby zanikała, jakby jej w zasadzie nie było. Ten, który ma władzę – jej małżonek, wyraźnie odmawiany na pierwszym planie, zdaje się nie dostrzegać Jezusa, ona – mogąca jedynie przesłać przez legionistę wiadomość, nie może być obecna, jej głos nie miałby tu żadnego znaczenia, a jednak JEST i czuje! Być może to właśnie ona, oświecona we śnie przez samego Boga, najlepiej rozumie rozgrywający się tu dramat.

Kościół prawosławny czci Klaudię Prokulę jako świętą. Jako jedną z tych przedstawicielek świata pogańskiego, które uwierzyły. Można nigdy nie spotkać Chrystusa i uwierzyć Mu. Można też prowadzić z Nim długie dialogi, a ostatecznie pozwolić Mu umrzeć.

ks. Mikołaj

Lwowskie śluby króla Jana Kazimierza - 1 kwietnia 1656 roku

Tablica ta znajduje się w Sali Rycerskiej na Jasnej Górze

Lata panowania króla Jana Kazimierza 1648-1668 to dla Rzeczypospolitej okres krwawych nieustannych walk i ogromnych zniszczeń. Powstanie Chmielnickiego na Ukrainie, bitwy z kozakami i tatarami, nieudane pertraktacje pokojowe, prywatne interesy niektórych możnowładców i włączenie się do wojny Rosji nie dawały spokoju na rubieżach wschodnich. Zdradzieckie intrygi kilku polskich magnatów i wstąpienie na tron szwedzki Karola X Gustawa otwarło nowy front. Trzy armie szwedzkie wkroczyły do Polski i bardzo szybko opanowały niemal cały kraj. Warszawa została zdobyta 20 sierpnia 1655 roku, Kraków po miesięcznym oblężeniu poddał się 17 października, a 18 października Szwedzi rozpoczęli oblężenie Częstochowy. W tym samym czasie wojska rosyjskie z kozakami dotarły pod Lwów, Lublin i Zamość. Prusy Wschodnie zostały obsadzone przez wojska elektora brandenburskiego Fryderyka Wilhelma. Wydawało się, że to już koniec Rzeczypospolitej. Karol Gustaw pertraktował z Moskwą, Chmielnickim i elektorem brandenburskim o rozbiórze kraju.

Szwedzi grabili i niszczyli kraj wywożąc wszystko, co się dało. Ale już we wrześniu 1655 roku w Wielkopolsce rozpoczęły się z nimi walki partyzanckie. Narastało niezadowolenie i opór przed wrogiem. Ucisk i terror wprowadzony przez protestanckich i prawosławnych najeźdźców spowodowały bunt katolickiego chłopstwa.

Król przebywał w tym czasie z garstką wiernych senatorów w Głogowie na Śląsku poszukując w drodze dyplomatycznej pomocy we Francji i Austrii.

„Wszystko to jednak nie wystarczyło do uratowania ojczyzny. Naród zatruty jadłem prywaty i anarchii, musiał sam w sobie znaleźć siłę odporną, winę odstępstwa i zdrady zmyć poświęceniem i ofiarnością, lekkomyślne poddanie się obcym rządów wynagrodzić wiernością dla króla, który pomimo swoich błędów, był monarchą, obranym wolnymi głosami, potomkiem jagiellońskiej dynastii”.

Cudowna obrona Częstochowy, po ponad dwumiesięcznym oblężeniu, zakończona 26 grudnia 1655 roku była wstrząsem, który nadał wojnie nowy charakter. Król Jan Kazimierz powrócił ze Śląska i skupił wokół „wszystkie patriotyczne żywioły”. Dowództwo nad wojskiem objęli Stefan Czarniecki, Jerzy Lubomirski i Paweł Sapieha. Porozumiano się z tatarami. Król, owacyjnie witany przybył do Lwowa.

W Katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny podczas Mszy Świętej odprawionej przez nuncjusza papieskiego Pietro Vidoniego złożył śluby oddając kraj pod opiekę Matki Bożej nazywając ją Królową Korony Polskiej. Po królu, ślubowanie w imieniu senatorów i szlachty odczytał biskup krakowski Andrzej Trzebiecki.

Inicjatorką złożenia ślubów była królowa Polski Maria Ludwika Gonzaga.

„ Ciebie dziś za Patronkę i Królową obieram

Wielka Boga Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico. Ja, Jan Kazimierz, za zmiłowaniem Syna Twojego, Króla królów, a Pana mego i Twoim miłosierdziem król, do Najświętszych stóp Twoich przypadłszy, Ciebie dziś za Patronkę moją i za Królową państw moich obieram. Tak samego siebie, jak i moje Królestwo polskie, księstwo litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie, żmudzkie, inflanckie, smoleńskie, czernichowskie oraz wojsko obu narodów i wszystkie moje ludy Twojej osobliwej opiece i obronie polecam, Twjej pomocy i zlitowania w tym klęsk pełnym i opłakanym Królestwa mego stanie przeciw nieprzyjaciołom Rzymskiego Kościoła pokornie przyzywam.

A ponieważ nadzwyczajnymi dobrodziejstwami Twymi zniewolony pałam wraz z narodem moim nowym a żarliwym pragnieniem poświęcenia się Twjej służbie, przyrzekam, przeto, tak moim, jak senatorów i ludów moich imieniem, Tobie i Twojemu Synowi, Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, że po wszystkich ziemiach Królestwa mego cześć i nabożeństwo ku Tobie rozszerzać będę.

Obiecuję wreszcie i ślubuję, że kiedy za przepotężnym pośrednictwem Twoim i Syna Twego wielkim zmiłowaniem, nad wrogami, a szczególnie nad Szwedem odniosę zwycięstwo, będę się starał u Stolicy Apostolskiej, aby na podziękowanie Tobie i Twemu Synowi dzień ten corocznie uroczyste, i to po wieczne czasy, był święcony oraz dołożę trudu wraz z biskupami Królestwa, aby to, co przyrzekam, przez ludy moje wypełnione zostało.

Skoro zaś z wielką serca mego żałością wyraźnie widzę, że za jęki i ucisk kmieci spadły w tym siedmioletnim na Królestwo moje z rąk Syna Twojego, sprawiedliwego Sędziego, plagi: powietrza, wojny i innych nieszczęść, przyrzekam ponadto i ślubuję, że po nastaniu pokoju wraz ze wszystkimi stanami wszelkich będę używał środków, aby lud Królestwa mego od niesprawiedliwych ciężarów i ucisków wyzwolić.

Ty zaś, o najlitościwsza Królowo i Pani, jakoś mnie, senatorów i stany Królestwa mego myślą tych ślubów natchnęła, tak i spraw, abym u Syna Twego łaskę wypełnienia ich uzyskał”.

Obietnice zawarte w nich nie zostały wykonane. Wojny się nie zakończyły i reformy społeczne nie doczekały się realizacji za panowania króla Jana Kazimierza. Nie ulega jednak wątpliwości, że zarówno obrona Częstochowy jak i Śluby Lwowskie były początkiem wielkiego narodowego ruchu maryjnego.

Andrzej Skrzyński

Cytat pochodzi z książki: *Dzieje Polski Ilustrowane*

autor: August Sokołowski Wiedeń 1898

Tekst Ślubów: portal www.brewiarz.pl

Akcja Krwiodawstwa

„Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest, nie przez to, co ma, lecz przez to, czym się dzieli z innymi”

Św. Jan Paweł II

W ostatnią niedzielę przed naszym kościołem zaparkował okazały autobus Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Krakowie. Podobnie jak w roku ubiegłym, chętni i spełniający wymagania medyczne mogli oddać krew. Zarejestrowało się ponad czterdziestu dawców. Po spotkaniu z lekarzem i weryfikacji stanu zdrowia, krew pobrano od 27 osób.

W imieniu wszystkich, którzy korzystać będą z tego „daru życia” serdecznie dziękujemy.

Dorota Kościelniak

Andrzej Skrzyński

Lista kościołów stacyjnych w Krakowie oraz celebriansów:

4. TYDZIEŃ WIELKIEGO POSTU

- 27.03 - Kościół św. Mikołaja (ul. Kopernika)
bp Muskus
- 28.03 - Kościół św. Anny – bp Szkodoń
- 29.03 - Kościół pw. Nawrócenia św. Pawła
(Stradom) bp Szkodoń
- 30.03 - Kościół św. Jana Chrzciciela (Prądnik
Czerwony) – bp Zajac
- 31.03 - Kościół MB Różańcowej (Piaski Nowe)
bp Ryś
- 1.04 - Kościół MB Pocieszenia (ul. Bulwarowa)
bp Szkodoń

5. TYDZIEŃ WIELKIEGO POSTU

- 3.04 - Kościół św. Marka – bp Szkodoń
- 4.04 - Kościół św. Jadwigi (Krowodrza) – bp Ryś
- 5.04 - Kościół św. Stanisława Kostki (Dębniaki)
bp Szkodoń
- 6.04 - Kościół św. Józefa (Podgórze) - abp
Jędraszewski
- 7.04 - Kościół ss. Albertynek „Ecce Homo”
(ul. Woronicza) – bp Zajac
- 8.04 - Kościół św. Floriana – kard. Dziwisz

Psychomanipulacja a sekty. Cz. I

16 marca gościliśmy w Klubie panią Katarzynę Zabdyr, przedstawicielkę Dominikańskiego Centrum Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach.

W swoim obszernym wykładzie przedstawiła podstawowe pojęcia i mechanizmy oraz sposoby manipulacji, jakimi posługują się sekty w celu uzależnienia i „ubezwłasnowolnienia” swoich członków.

Przytaczamy obszerne fragmenty jej wykładu:

Psychomanipulacja a sekty

Psychomanipulacja- to stosowanie pewnych mechanizmów wywierania wpływu, które wykorzystują podstawowe reguły psychologiczne kierujące przebiegiem ludzkiego postępowania. To forma zamierzonego i celowego oddziaływania na jednostkę (grupę osób), by ta wykonywała – nie zdając sobie z tego sprawy – czynności zaspokajające potrzeby manipulatora.

Czy każdy rodzaj wpływu to psychomanipulacja?

Nie. Szkodzenie dobru osoby, która jest adresatem działania, odróżnia psychomanipulację od innego rodzaju wpływów, takich jak: **wychowanie, terapia, edukacja, działalność misyjna...**

Psychomanipulacja może być:

- **powierzchnowa** (uzyskanie doraźnych korzyści),
- **głęboka**. Ma ona na celu wytworzenie trwałych osobowych relacji zniewalających pasywność na dobru i godno-

ści osoby oraz dotyczy decyzji życiowo doniosłych. Jej treścią jest całkowite (totalne) zaangażowanie i powierzenie grupie wszystkich istotnych elementów swego życia (kariery, życia rodzinnego, przeżyć wewnętrznych a nawet swego życia intymnego). Jej skutkiem jest uzależnienie jednostki od grupy i destrukcja jej osobowości.

Psychomanipulacja + totalność= grupa destrukcyjna, czyli sekta

Definicja przyjęta przez Międzyresortowy Zespół do Spraw Nowych Ruchów Religijnych „Raport o niektórych zjawiskach związanych z działalnością sekt w Polsce” wydany w 2000 roku podaje:

Za sektę można uznać każdą grupę, która posiadając silnie rozwiniętą strukturę władzy, jednocześnie charakteryzuje się znaczną rozbieżnością celów deklarowanych i realizowanych oraz ukrywaniem norm w sposób istotny regulujących życie członków; która narusza podstawowe prawa człowieka i zasady współżycia społecznego, a jej wpływ na członków, sympatyków, rodziny i społeczeństwo ma charakter destrukcyjny.

Definicja opracowana przez Dominikańskie Centrum Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach:

Sekty to grupy, które mają charakter totalny. Liderzy grupy przypisują sobie absolutny autorytet i prawo ingerowania we wszystkie dziedziny życia swoich członków, nawet te najbardziej osobiste.

Pozyskują nowych członków uciekając się do najróżniejszych podstępów i kłamstw, zatajając istotne informacje o działaniu grupy, jej celach i doktrynie.

Uzależniają uczestników psychicznie i ekonomicznie za pomocą technik (psycho) manipulacji – wywierają niekorzystny wpływ na rozwój psychiczny adepta i jego relacje społeczne (np.: zerwanie więzi z najbliższymi, porzucenie pracy lub studiów).

Posiadają charakter kultowy w szerokim rozumieniu, niekoniecznie religijnym. Może to być kult osoby, energii, zdrowia, pieniędzy, sukcesu itp.

Wytwarzają ostry podział rzeczywistości na to, co „dobre”, czyli związane z grupą i „zagrażające”, odnoszące się do świata zewnętrznego (biało-czarna wizja rzeczywistości).

Wpajają swoim członkom przekonanie o elitarności ruchu i niechęć do dialogu światopoglądowego.

Przykłady grup psychomanipulacyjnych:

- religijne,
- ekonomiczne,
- edukacyjne,
- terapeutyczne,
- polityczne,
- wirtualne,
- toksyczne związki(1/1)

Opracował Andrzej Skrzyński

Zachęcamy, abyś skontaktował się z jedną z naszych placówek lub inną instytucją pomagającą ofiarom nadużyć duchowych i sekt.

Dominikańskie Centrum Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach

ul. Dominikańska 3/24 KRAKÓW tel:12/423 11 81

Dyżury: wtorek 16.00- 19.00, środa 16.00- 18.00

www.badzwolny.eu

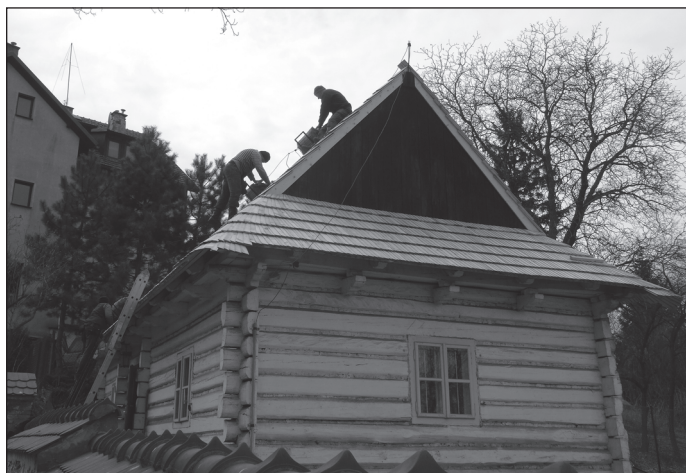
Remont „Domku Grabarza” i wiosenne porządki w otoczeniu kościoła Najświętszego Salwatora

Znajdujący się w sąsiedztwie kościoła domek doczekał się poważnego remontu.

Wymieniono zniszczone drewniane pokrycie dachu. Nowy jasny gont został położony przez Firmę „DREW-GONT” producenta gontów drewnianych pana Józefa Warciaka z Podsarnia /www.gonty.podhale.pl/

Wykonawcy: pan Józef oraz dwóch Krzysztofów zamieszkali na chwilę w remontowanym domku, bardzo szybko wymienili dach oraz przeprowadzili niezbędne prace remontowe w jego najbliższym otoczeniu.

Fot. i opr. Andrzej Skrzyński

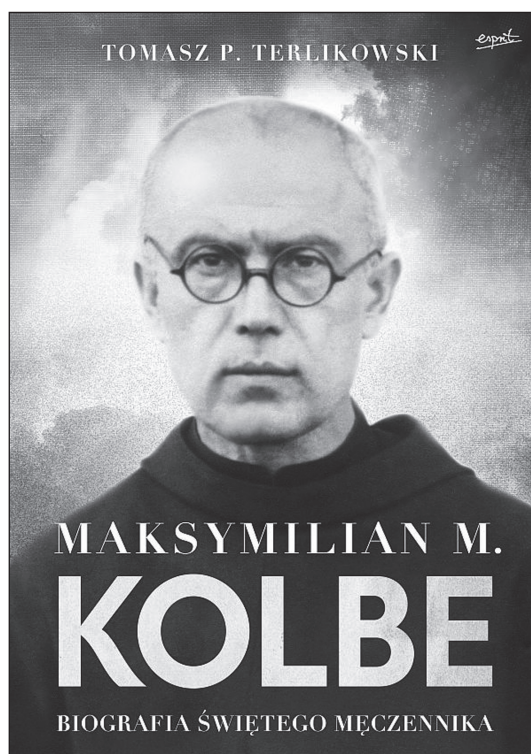
Ania i Jan Malikowie prowadzący Galerię Malarstwa i Rzeźby w sąsiedztwie kościoła przy wiosennych porządkach

OGŁOSZENIE OGŁOSZENIE OGŁOSZENIE OGŁOSZENIE OGŁOSZENIE

Serdecznie zapraszamy na spotkanie z Tomaszem Terlikowskim, autorem nowej i odkrywczej biografii świętego o. Maksymiliana M. Kolbe.

Spotkanie odbędzie się 27 marca, o godz. 19, w auli bł. Jakuba przy Bazylice oo. Franciszkanów. Autor opowie o niezwykłym życiu i dziełach św. Maksymiliana.

Podczas spotkania będzie można też kupić książkę „O. Maksymilian M. Kolbe. Biografia świętego męczennika” w specjalnej cenie.

Bł. Jozefata Michalina Hordaszewska (1869 – 1919)

Michalina Hordaszewska urodziła się 20 listopada 1869r. we Lwowie, w wielodzietnej, pobożnej rodzinie. Bardzo krótko uczęszczała do szkoły, ponieważ rodziców nie było stać na dalszą naukę, a ponadto potrzeba było każdej pary rąk do utrzymania domu. Tak Michalina rozpoczęła pracę w fabryce szkła. Cały wolny czas poświęcała modlitwie i apostołowaniu wśród koleżanek, chętnie uczęszczała na nabożeństwa cerkiewne.

Pragnęła wstąpić - do jedynego w tym czasie na Ukrainie - żeńskiego kontemplacyjnego zgromadzenia sióstr bazylianek. O. Jeremiasz Łomnicki, którego poznała podczas rekolekcji, zorientował się, że ma do czynienia z osobą wrażliwą religijnie, wezwaną do szczególnego zjednoczenia się z Bogiem, zdolną do przyjęcia i wykonania trudnych zadań. Michalina otrzymała propozycję od o. Jeremiasza, który w porozumieniu ze swoimi przełożonymi, zaproponował jej założenie nowego czynnego zgromadzenia żeńskiego obrządku bizantyńsko-ukraińskiego. Nie kryjąc trudności i przykrości, jakie mogą ją spotkać w realizacji tego zadania, dał jej czas na przemyślenie. Sama tak pisała o swoich rozterkach: „Początkowo wahałam się stojąc przed nieznanym, lecz kiedy zastanowiłam się nad potrzebami mojego biednego narodu i dostrzegłam w tym dla mnie wolę Bożą, zdecydowałam się iść za głosem Boga i okazać gotowość na wszelkie ofiary, jakich wymagać będzie przyszłe zgromadzenie”. Gdy Michalina wyraziła zgodę, o. Jeremiasz polecił jej zamieszkać przez parę miesięcy u sióstr felicjanek, by tam przygotowała się do pełnienia roli przełożonej nowego zgromadzenia.

Oblóczyny Michaliny, jako pierwszej siostry Zgromadzenia Służebnic Niepokalanej Panny Maryi odbyły się 24 sierpnia 1892 roku w kościele św. Onufrego we Lwowie.

Przyjęła imię zakonne Jozefata, na cześć słynnego na Ukrainie męczennika Jozefata Kuncewicza. Poświęcenie domu zakonnego odbyło się trzy dni później. W konstytucji zgromadzenia zapisano: „Jego zadaniem będzie (...) zakładanie sierocińców i przedszkoli, troska o chorych i ubogich po wsiach, przygotowywanie ciężko chorych na śmierć, pomaganie w święceniu niedzieli przez czytanie ludziom żywotów świętych i Pisma Świętego, nauczanie ludu i zachęcanie go do służenia Bogu przez dawanie mu przykładu własnego cnotliwego i pracowitego życia”.

S. Jozafata miała wielkie plany, starała się wszelkimi sposobami pomagać potrzebującym, przyczyniać się do polepszenia ich życia. Siłę do wykonywania tych zadań czerpała z głębokiej modlitwy i licznych umartwień. Wszystkie trudności znosiła cierpliwie, ponieważ na modlitwie odczuwała obecność Boga i czuła się z Nim zjednoczona. Wiele wycierpiała z powodu oszczerstw, jakie na nią rzucano, i braku zrozumienia. Wielkim upokorzeniem i cierpieniem dla niej był fakt, iż została osunięta od zarządu zgromadzenia i dwukrotnie nie dopuszczono jej do złożenia ślubów wieczystych. Ten ciężki krzyż przyjęła jako wyraz poddania się woli Bożej, której zawsze szukała i to dawało jej spokój serca. Mimo tego odsunięcia obarczano s. Jozafatę wieloma trudnymi i odpowiedzialnymi zadaniami. Dopiero II kapituła generalna w 1902 r. doprowadziła do tego, że znalazła się ona w gronie zarządu jako zastępczyni siostry starszej. Z tego względu dopuszczono ją do profesji wieczystej, którą złożyła w pożyczonym habicie, gdyż nie miała nowego na tę uroczystość. Intrygi jednak nie ustawały i, ostatecznie po trzech latach, s. Jozefata poprosiła metropolitę Andrzeja Szeptyckiego o zwolnienie jej z funkcji przełożonej zgromadzenia.

Wyczerpana ciężką pracą i chorobą, zmarła 25 marca 1919 roku. Została pochowana w Czerwonogrodzie, 70 km od Lwowa. Jej doczesne szczątki przeniesiono do macierzystego domu zgromadzenia w Rzymie.

Papież Jan Paweł II, podczas podróży apostolskiej na Ukrainę w czerwcu 2001 r., beatyfikował ją we Lwowie. Tak wówczas scharakteryzował nową błogosławioną: „Każdemu jednak zostaje powierzone zadanie wiernego i ofiarnego naśladowania Chrystusa na co dzień, jak czyniła to bł. Jozafata Michalina Hordaszewska (...). Potrafiła w niezwykle sposób przeżywać swą codzienną wierność Ewangelii, służąc dzieciom, analfabetom i ludziom zepchniętym na margines społeczny, w sytuacjach często trudnych i przysparzających jej niemałych cierpień”.

Zgromadzenie szybko się rozwijało, już w pierwszym 10-leciu działało w Brazylii, Kanadzie, w Chorwacji. Dziś zgromadzenie Służebnic Niepokalanej Panny Maryi jest obecne w 15 krajach i liczy ponad 800 sióstr. W Polsce zgromadzenie tworzy prowincję, w skład której wchodzi dwanaście wspólnot. Służebnice, wszędzie gdzie są, starają się tworzyć wspólnoty miłości, głosząc hasło streszczające duchowość ich matki: „Chwałę Bogu, cześć Maryi, nam pokój!”

Oprac. Emilia Mendel

KRAKÓW według Felicji

BYŁO

- W sobotę, 18 marca odbyły się w Krakowie obchody Święta Pułkowego 8. Pułku Ułanów księcia Józefa Poniatowskiego. W programie wydarzenia znalazł się przemarsz z Rynku Głównego pod Wawel i uroczysty apel na dziedzińcu Wawelu. Do południa organizatorzy – Stowarzyszenie Szwadron Niepołomice w barwach 8 Pułku Ułanów Księcia Józefa Poniatowskiego – zorganizowali zbiórkę na Rynku Głównym. Następnie, odbyła się msza w Kolegiacie św. Anny. Po niej uczestnicy uroczystości przemaszzerowali przez miasto na dziedzińiec Wawelu, gdzie odbył się uroczysty apel oraz złożenie kwiatów na sarkofagu księcia Józefa Poniatowskiego. Po apelu przewidziano uroczyste spotkanie w Sali Obrad Rady Miasta Krakowa. Obchody święta nawiązują do tradycji Święta Pułkowego, najważniejszego dla tradycji dnia dla wszystkich oddziałów wojskowych, a obecnie dla spadkobierców tradycji, Rodziny Pułkowej i mieszkańców miasta Krakowa oraz zaproszonych gości.

- 19 marca imieniny obchodził Józef – patron miasta Krakowa. Z tej okazji odbyło się szereg wydarzeń: władze miasta wraz z uczniami krakowskich szkół im. Józefa Dietla złożyły kwiaty pod pomnikiem swojego patrona na Placu Wszystkich Świętych. W Bazylice Mariackiej odbyła się msza w intencji mieszkańców miasta oraz zostały wręczone medale im. św. Józefa. Przypomnijmy, że w 1714 roku Rada Miasta wybrała św. Józefa patronem Krakowa – jako wotum dziękczynne za opiekę w czasie wojny i epidemii. Obraz, przed którym Rada Miasta w roku 1714 zawierzyła Kraków świętemu Józefowi, odbierał niegdyś kult wiernych w nieistniejącym już dziś kościele Karmelitów Bosych pw. św. Michała i św. Józefa przy ul. Poselskiej. Obecnie obraz znajduje się w Klasztorze Karmelitów Bosych przy ul. Rakowickiej 18. Józef Dietl, imiennik Świętego urodził się 28 stycznia 1804 roku w Podbużu koło Sambora. Był lekarzem, profesorem i rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w latach 1866–1872 – Prezydentem Krakowa.

- Światowy Dzień Wody przypadał w środę 22 marca, Miejskie Przedsiębiorstwo Wodne i Kanalizacyjne przygotowało z tej okazji specjalne atrakcje, w tym warsztaty dla najmłodszych. Tegoroczne hasło towarzyszące obchodom ma zwrócić uwagę na zależność pomiędzy stanem i jakością ekosystemów wodnych a ściekami.

JEST:

- Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu prowadzi trzy punkty informacyjne dla mieszkańców, które znajdują się na rondzie Mogiłskim, w przejściu podziemnym przy pl. Bohaterów Getta oraz przy ul. Pawiej w tunelu szybkiego tramwaju. Pracownicy jednostki miejskiej odpowiadają na pytania na temat komunikacji miejskiej, inwestycji i remontów prowadzonych przez ZIKiT oraz przyjmują wnioski i uwagi od krakowian. Na miejscu dostępny jest również bezpłatnie dwutygodnik Kraków.pl, zawierający najważniejsze informacje miejskie, KARNET, z którego możemy dowiedzieć się o wszystkich wydarzeniach kulturalnych w Krakowie, ulotki dotyczące wymiany pieców, Budżetu Obywatelskiego 2017 oraz kalendarze „Mobilnego Krakowa” i naklejki mobiParking, które pozwalają parkować samochód w strefie płacąc telefonem komórkowym. W czasie odwiedzin punktu warto także skorzystać z darmowego Wi-Fi. Pasażerowie mogą również kupić bilet KMK lub napić się ciepłej herbaty czy kawy. Informacji można także zasięgnąć w dwóch pozostałych punktach ZIKiT: przy pl. Bohaterów Getta oraz w tunelu KST przy ul. Pawiej. W obu miejscach działa także dziennik podawczy, na którym mieszkańcy mogą składać pisma urzędowe oraz odebrać miejskie ulotki z informacjami.

- Kraków został właśnie wyróżniony przez Financial Times - fDi Magazine - tytułem polskiego miasta przyszłości. Nasze miasto okazało się najlepsze spośród wszystkich ośrodków regionalnych. Ten tytuł to zasługa starań Krakowa na rzecz przyciągania inwestorów. Nie można pominąć wyróżnienia dla najlepszego ośrodka regionalnego pod względem kapitału ludzkiego i stylu życia - wielka w tym zasługa licznych, krakowskich uczelni oraz rzeszy odwiedzających nas gości. Kraków znalazł się także w pierwszej piątce dużych miast pod kątem atrakcyjności dla biznesu oraz efektywności kosztowej. Podkreślić należy także wagę wyróżnień w następujących kategoriach: przyjazna atmosfera dla biznesu oraz potencjał ekonomiczny. Redakcja fDi Magazine doceniła również politykę Krakowa dotyczącą przyciągania inwestycji zagranicznych. Nie bez znaczenia jest miejsce i czas otrzymania tej nagrody - targi MIPIM w Cannes. Kraków obchodzi w tym roku jubileusz 20-lecia obecności na tych francuskich, a także międzynarodowych targach.

- Informator Krakowskiej Rodziny to publikacja powstała z myślą o wszystkich krakowskich rodzinach, które chcą wiedzieć jak sprawnie poruszać się po bogatej ofercie miasta skierowanej do jego mieszkańców. Informator stanowi także źródło odpowiedzi na szereg pytań m.in. o to, jak załatwić najpilniejsze sprawy urzędowe, kiedy ubiegać się o świadczenia socjalne oraz gdzie uzyskać wsparcie dla rodziny. Po opracowanie przygotowane przez Urząd Miasta Krakowa przy współpracy z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej powinni sięgnąć także młodzi rodzice, którzy oczekują przyjścia na świat pierwszego dziecka. Znajdziemy w nim m.in. wykaz szpitali i listę szkół rodzenia zlokalizowanych w stolicy Małopolski wraz z cennikiem ich usług. Broszura przygotowana przez krakowskich urzędników to również cenne źródło wiedzy dotyczące działalności służby zdrowia w naszym mieście. Znajdziemy tam niezbędne informacje odnośnie podstawowej opieki zdrowotnej i pomocy medycznej w nagłych przypadkach, programów profilaktycznych, wykaz poradni psychologiczno-pedagogicznych oraz szpitali, przychodni i aptek całodobowych. Opracowanie przygotowane dla Krakowian można otrzymać bezpłatnie w większości lokalizacji Urzędu Miasta Krakowa. Kolejne, aktualizowane, edycje wydawnictwa będą wydawane co roku. – Informatory zostały także przesłane do punktów obsługi mieszkańców m.in. w Galerii Bronowice, w Bonarce, przy ul. Wielickiej i na al. Powstania Warszawskiego –.

BĘDZIE:

- Muzeum Narodowe w Krakowie jest już oficjalnym właścicielem nieruchomości należących wcześniej do Fundacji Książąt Czartoryskich. Są to m.in. pałac przy ul. św. Jana, Arsenal znajdujący się wzdłuż murów miejskich obok Bramy Floriańskiej i klasztorów. Oficjalne otwarcie pałacu planowane jest na grudzień 2019 roku. Przypomnijmy, że w grudniu 2016 państwo zakupiło na własność kolekcję należącą do Fundacji Książąt Czartoryskich za 100 mln euro. Od 14 marca Muzeum Narodowe w Krakowie stało się pełnoprawnym właścicielem obiektów takich jak pałac przy ul. św. Jana, Arsenal nieopodal Bramy Floriańskiej i tzw. klasztorów. W związku z tym MNK może rozpocząć w nich prace remontowe. Pierwsze prace budowlane na dziedzińcu pałacu rozpoczęły się jesienią 2010 roku, a rok później w budynku. Przebudowano zabytkowe wnętrza, wymieniono dach, jak i odrestaurowano okna z witrażami. Wykonano nowe instalacje takie jak m.in. klimatyzacja, powstała nowa stacja transformatorowa. Powstał również szklany dach nad dziedzińcem oraz szklana kładka, która łączy budynek z oficyną. Początkiem kwietnia w Arsenale zostanie otwarta wystawa „Najcenniejsze”, na której zobaczymy najważniejsze dzieła z kolekcji Czartoryskich. Pokazane zostaną na tej wystawie, dzieła, mieszkańcom i turystom, którzy pytają nie tylko o słynną „Dagę z gronostajem”.

Opr. Felicja Niedzielska

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Dziś usłyszałam słowa: w Starym Zakonie wysyłałem proroków do ludu swego z gromami. Dziś wysyłam ciebie do całej ludzkości z Moim miłosierdziem. Nie chcę karać zbożnej ludzkości, ale pragnę ją uleczyć przytulając ją do Swego miłosiernego Serca. Kar używam kiedy mnie sami zmuszają do tego, ręka Moja niechętnie bierze za miecz sprawiedliwości; przed dniem sprawiedliwości posyłam dzień miłosierdzia. Odpowiedziałam: O mój Jezu, Ty Sam przemawiaj do dusz, bo moje słowa są bez znaczenia. (Dz 1588)

Parafialny Klub Salwator

Zapraszamy na spotkanie ze specjalistą lekarzem stomatologiem Dr n.med Dagmarą Darczuk. Gwarantujemy, że tym razem będzie ono bezbolesne, a przekazane informacje będą mogły pomóc uniknąć wielu problemów w przyszłości.

Pani Doktor przedstawi nam

„Najczęstsze problemy stomatologiczne u osób starszych”

Termin: 30 marca czwartek godzina 16.30 „Salka pod Plebanią”

Jak zwykle zapraszamy wszystkich zainteresowanych, niezależnie od wieku.

BAS

4. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

(J 9, 1-41)

Spotykamy się dziś z człowiekiem niewidomym od urodzenia. Człowiek ten zostaje uzdrowiony przez Jezusa. Dar uzdrowienia, jaki otrzymuje przeplata się z jego wysiłkiem, jaki musiał człowiek ten włożyć, by zostać uzdrowionym.

Jezus daje mu polecenie, aby udał się do sadzawki Siloe, i tam się obmył. Na końcu człowiek ten wyznaje wiarę w Jezusa. Uzdrawienie stało się zatem znakiem jego wiary. Wiara jest darem Bożym, ale jest równocześnie ludzkim wysiłkiem, który trzeba podejmować..

ks. Tomasz Gędek

Z serwisów informacyjnych

Od 1 marca działa w Polsce zupełnie nowy urząd, Krajowa Administracja Skarbowa. Jak podaje dziennik „Rzeczpospolita”, Krajowa Administracja Skarbowa będzie mogła zlecić blokadę konta przedsiębiorcy na 72 godziny, jeżeli uzna, że zachodzi podejrzenie wyłudzenia podatku VAT. Aby analizować dane z kont przedsiębiorców, KAS otrzyma nowe narzędzie w postaci systemu informatycznego prowadzonego przez Krajową Izbę Rozliczeniową. Informację o rachunkach swoich klientów będą przekazywać do systemu same banki.

Rząd planuje podwyższenie płac i ograniczenie dodatków do pensji w oświacie. Podstawowa zmiana miałaby być powiązanie zarobków nauczycielskich ze średnią krajową (obecnie 4,6 tys. zł brutto). Na starcie drogi zawodowej belfer zarabiałby 70 proc. tej kwoty i stawka rosłaby wraz z kolejnymi awansami zawodowymi. Nauczyciel na najwyższym stopniu awansu otrzymywałby 120 proc. średniej krajowej. Jest jednak również druga strona medalu - ceną powiązania pensji zasadniczej ze średnią krajową ma być likwidacja tzw „czternastki”, czyli jednorazowego dodatku uzupełniającego oraz likwidacja wielu z licznych dodatków pracowniczych, jak np. dodatek mieszkaniowy czy wiejski. Praca belfrów byłaby też poddawana ocenie co 5 lub co 7 lat.

Blisko milion osób w całej Hiszpanii obejrzało niedzielą Mszę św. transmitowaną przez telewizję publiczną TVE. Jak poinformowała stacja, jest to aż trzykrotny wzrost widowni wobec średniej oglądalności w roku tego programu. Kierownictwo telewizji odnotowało, że wzrost nastąpił krótko po kampanii radykalnie lewicowej partii Podemos, która zaapelowała o usunięcie z telewizji publicznej uroczystości o charakterze religijnym.

Od 2000 roku na terenie Portugalii zamknięto 700 kościołów należących do wspólnot ewangelickich. Jak ujawniły władze Portugalskiej Unii Ewangelickiej (AEP), na początku bieżącego roku na terenie tego iberyjskiego kraju istniały 964 świątynie należące do Kościołów ewangelickich. - Wiele z modlących się tam wspólnot nie liczy sobie więcej niż 40 osób. Ewangelicy są drugą po katolikach grupą wyznaniową w Portugalii pod względem liczebności. Choć w rejestrach portugalskiej administracji wspólnota ta szacowana jest na 150 tys. osób, w praktykach religijnych bierze udział zaledwie 33 proc. wiernych. Największymi skupiskami portugalskich ewangelików są aglomeracje Lizbony i Porto, a także miasto Setubal.

Około 23 tysięcy migrantów przyłynęło od początku roku do Włoch - podało w poniedziałek MSW. Te najnowsze dane ogłoszono dzień po tym, gdy służby morskie uratowały na Morzu Śródziemnym ponad 3300 ludzi.

„Wołyń” został w poniedziałek nagrodzony Orłem 2017 dla najlepszego filmu. Najlepszym reżyserem ogłoszono jego twórcę, Wojciecha Smarzowskiego. Polskie Nagrody Filmowe otrzymali także m.in. Robert Bolesto, Anna Zamecka oraz Jan P. Matuszyński. „Wołyń” Wojciecha Smarzowskiego zdobył dziewięć z czterestu statuetek, do których był nominowany.

Bar

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

2.IV. – 5.IV. 2017 r.

**NAWRACAJCIE SIĘ
I WIERZCIE W EWANGELIĘ**

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

26 III 2017 r.

2.IV. – NIEDZIELA

- 6.30 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 7.30 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 9.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 10.30 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla dzieci i młodzieży
- 11.15 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 12.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 13.15 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 18.00 – Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym
- 19.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich

3.IV. – PONIEDZIAŁEK

- 8.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 15.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych
- 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 19.30 – Liturgia Słowa z konferencją dla młodzieży

4.IV. – WTOREK

- 8.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 15.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych
- 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 19.30 – Nabożeństwo pokutne z konferencją dla młodzieży

5.IV. – ŚRODA

- 8.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich
- 14.30 – Spowiedź św. dla starszych i chorych
- 15.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla starszych i chorych z udzieleniem Sakramentu Namaszczenia Chorych
- 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla wszystkich

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA - ŚRODA

7.30 – 8.00

14.30 – 16.00

17.00 – 18.30

Rekolekcje prowadzi ks. Ireneusz Okarmus

Parafialny chór mieszany "Salwator" zaprasza wszystkich chętnych

do dołączenia do zespołu. Próby odbywają się we wtorki o 20.15 i czwartki o 19.30 w sali pod plebanią. Zainteresowane osoby prosimy o kontakt z panią dyrygent Zofią Kozioł pod nr tel. 501-606-123 lub mailowo chor.salwator@gmail.com

M. Peterson

1. „NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ”

Przeżywamy czas Wielkiego Postu – czas pokuty i nawrócenia. Czas, który jest szczególną okazją do modlitwy, postu i jałmużny. Dzisiaj Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o godz. 18.00. W Polsce za udział w Gorzkich żalach, można dostąpić odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami. Składka na Gorzkich żalach jest przeznaczona na kwiaty do Bożego Grobu.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominały:

we wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

DROGA KRZYŻOWA DLA DZIECI – 16.30.

DROGA KRZYŻOWA DLA STARSZYCH – 17.15
PROWADZONA PRZEZ PARAFIALNY KLUB SENIORA

w I sobotę miesiąca – Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi rozpoczyna się o godz. 17.30. rozważaniem tajemnicy różańcowej, o godz. 18.00. – msza św., a godz. 18.30. – różaniec.

3. W czasie Wielkiego Postu jest organizowana z naszej parafii pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej w Kalwarii Zebrzydowskiej – 1.IV.2017 r. (sobota). Wyjazd autokarem o godz. 8.30. O 10.00. msza św. przed cudownym obrazem Matki Bożej, a następnie Dróżki Pana Jezusa. Zapisy w zakrystii.

4. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy rekolekcyjne wielkopostne, które wygłosi Ks. kanonik Ireneusz Okarmus, przygotowujące nas do chrześcijańskiego przeżycia Wielkiego Tygodnia i Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Szczegółowy program rekolekcji wielkopostnych jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim.

5. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski.